

ת"פ 39573/10/18 - מדינת ישראל נגד מייסרא נדאף,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39573-10-18 מדינת ישראל נ' נדאף

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
מייסרא נדאף,

בשם המאשימה: עו"ד נג'וא סלימאן

בשם הנאשם: עו"ד שאדי דבאח

גזר דין

1. ביום 7.2.19 ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם, במסגרת הסדר חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש. הנאשם הודה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

2. על פי כתב האישום, ביום 6.10.18 הגיע הנאשם לדירה בחיפה כשהוא נושא עמו תיק גב ובתוכו הרואין במשקל כולל של 204.909 ג' נטו, 200 טבליות MDMA וכן שברי טבליות MDMA במשקל כולל של 9.4305 ג' נטו וחשיש במשקל כולל של 861.75 ג' נטו.

טענות המדינה לעניין העונש

3. המדינה ביקשה להשית מאסר בפועל לתקופה משמעותית ולפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם. הודגשה חומרת עבירות הסמים והצורך בהטלת ענישה מרתיעה (ע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** (9.2.2004); כמו כן הוזכר שהנאשם הורשע בהחזקת MDMA שהפך בשנים אחרונות לנפוץ במיוחד בקרב צעירים והוא סם בעל השפעות הרסניות במיוחד (ת"פ 37468-09-16 **מדינת ישראל נ' ריאסונוב** (25.4.2017)).

4. הוספו טענות כי שככל שמדובר בהרואין, מדובר סם קשה ביותר הגורם לנזקים אדירים.
5. נטען לתכנון מוקדם כאשר הנאשם החביא את הסמים בתוך תיק ואת התיק בתוך מכונת כביסה בדירה. נטען שחלקו היחסי של הנאשם היה מלא ושהוא ביצע את העבירות במקרה לבדו.
6. ביחס לנזקים הצפויים במיצוע העבירות הפנתה המדינה לחומרת עבירות הסמים למיניהן ונטען שהנאשם היה יכול לדעת את אשר הוא עשה בהיותו בגיר.
7. נטען שהסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו תאוות בצע גרידא.
8. נטען למתחם ענישה הנע בין 5-8 שנות מאסר בפועל.
9. **המדינה אזכרה את הפסיקה הבאה:**
- ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.5.15); המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות סמים. הוא החזיק חשיש במשקל 3.74 ג' וקוקאין במשקל 112.316 ג'. נקבע כי בגין החזקת עשרות גרמים של הרואין וקוקאין מצדיק מתחם ענישה שבין 3-5 שנות מאסר. על המערער הושתו 3 שנות מאסר כחלק מהסדר טיעון.
 - ע"פ 1313/14 **ג'מאל בהתימי נ' מדינת ישראל** (9.6.15); הורשע המערער בהחזקת קוקאין במשקל 50 ג' והושת עליו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.
 - ע"פ 5374/12 **שלמה אברגיל נ' מדינת ישראל** (9.1.13); המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת סמים מסוג קוקאין במשקל 43 ג' ונידון ל-36 חודשי מאסר בפועל. בערעור נקבע שהעונש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.
 - ע"פ 1932/15 **פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.4.16); המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת 26 ג' קוקאין, 446 כדורי אקסטזי, ו-400 ג' חשיש. הערכאה הדיונית גזרה עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה ונקבע שרמת הענישה בגין החזקת כמות של עשרות גרמים של סמים מסוכנים נעה בין 3-5 שנות מאסר.
 - ע"פ 482/20 **מטר נ' מדינת ישראל** (4.6.20); הנאשם הורשע בהחזקת 65 ג' הרואין וכן בעבירת איומים. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה בין 3-5 שנות מאסר והוטלו 4 שנות מאסר בפועל. הערעור התקבל באופן חלקי עקב פגם בעריכת החיפוש ונקבע שירצה 42 חודשי מאסר בפועל.

10. במקרה דנן ביקשה המדינה שהעונש ייגזר באמצע המתחם ובנוסף שיושת מאסר על תנאי, קנס כספי משמעותי ופסילת רישיון נהיגה.

טענות הנאשם לעניין העונש

11. ב"כ הנאשם טען שאין לקבל את עמדת המדינה. נטען שהשיקול הראשי אמור להיות האינטרס הציבורי ולא רק עניין הענישה לבדו. נטען שניתנה לנאשם הזדמנות להשתקם והוא עשה זאת בהצלחה, כאשר התיק נפתח באוקטובר 2018, ומאז התקיימו בו ישיבות רבות ובמשך הזמן הנאשם ביצע תהליך שיקומי שלם.
12. נטען ששירות המבחן נכנס לעובי הקורה והצליח לבנות מערכת שיקומית שהצליחה לעזור לנאשם ולשקמו.
13. נטען שהענישה הינה לעולם אינדיוידואלית ויש לפסוק בכל מקרה על נסיבותיו.
14. נטען שהנאשם נקלט לתהליך גמילה משמעותי ומוצלח במוסד "אילנות" ונטען שיש לקבל את עמדת שירות המבחן שהייתה מבוססת על הנתונים של המקרה והצלחת השיקום.
15. לעניין התחשבות בתהליכי שיקום הפנה הסנגור לע"פ 1903/13 **עא"ש נ' מדינת ישראל** (14.7.2013), רע"פ 262/14 **מוחמד נאשף נ' מ"י** (22.1.2014), ע"פ 7555/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (10.6.2015), כמו כן נטען שיש אינטרס ציבורי בצמצום מאסרים שאינם הכרחיים ובעניין זה הסנגור הפנה לבג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האזרח נ' שר הפנים** (13.6.2017) וע"פ 4167/12 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (17.3.2013).
16. הוזכר שהנאשם היה עצור 8 חודשים. הוזכר עוד כי הנאשם סיים את כל שלבי השיקום - מגורים, קהילה ויציאה לחיים - בהצלחה. כעת הוא מתגורר בביתו עם שני ילדיו ואשתו ומטופל ביחידה להתמכרויות מסמים. נטען שיש מקום שבית המשפט "יבוא לקראת הנאשם" בעקבות ההצלחה שנחל בתהליך השיקום וכי השיקום מהווה אינטרס ציבורי ראשון במעלה.

דברי הנאשם

17. הנאשם הודה על ההזדמנות שניתנה לו ללכת לטיפול בקהילה. הוא טען שהשאיף אחריו את עברו הפלילי והפך לאדם אחר. הוא טען שחזר למשפחתו וחי חיים קונסטרוקטיביים וחיוביים לאחר שעבר תקופה לא פשוטה בה למד הלקח מהעבירות ולקח אחריות על חייו. טען ששיקומו מוצלח ושהוא דבק

בו. "אני היום לא משתמש בסמים ואני חי על הרגליים ונושם..".

18. תסקירי שירות המבחן

תסקיר ראשון מיום 30.6.19 - תוארו קורותיו של הנאשם: שהוא בן 29, תושב חיפה, חי בזוגיות ואב לבת שהיא בת 4 ובן בן 2 שנים. השכלתו 12 שנות לימוד, חלקן במסגרת חוץ ביתית. לאורך השנים עבד כקצב, כאשר בתקופה שקדמה למעצרו של כחודש לא עבד בשל משבר אישי ומשפחתי. משפחת מוצאו מונה 4 אחים, אחד מאחיו כלוא בגין עבירת סמים ובעל רקע התמכרותי ואח נוסף הינו בעל רקע התמכרותי. הוריו גרושים מזה שנים. המשבר האישי סב סביב חשיפתו של אחד האחים כסוכן סמוי ובשל כך חווה הנאשם איום לחייו והתקשה לתפקד. הוא גדל בתנאים בעייתיים ואביו גם סבל מהתמכרות. בנו הקטן מתמודד עם קשיים בשל פגיעת ראש שעבר בהיותו בן 4 חודשים. הנאשם השתמש בסמים החל מגיל 18 כאשר השימוש נפסק נוכח מעצרו הנוכחי, שאז הוא השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שב"ס.

כיוון שהנאשם תיאר עייפות מאורח חיים התמכרותי והביע רצון להשתלב במסגרת טיפולית, הומלץ באותו שלב למרות הערכה לקיום סיכון משמעותי נדחה הדיון לצורך בחינת שילובו באפיק טיפולי בקהילה טיפולית "אילנות".

תסקיר מיום 9.9.19 - הומלץ על צירופו בקהילה.

בתסקירי המשך מיום 5.12.19 , 8.3.20 , 23.6.20 ו-29.9.20 הומלץ על דחיית הדיון לצורך מיצוי תהליך השיקום.

בתסקיר המשך מיום 14.2.21 תואר דוח סיכום שנת טיפול ושיקום ממנו עלה שהנאשם סיים שנת טיפול בתאריך 31.1.21. בשל מצב רפואי שאינו קשור לסמים הוא לא שולב בהוסטל שיקומי. עלה שבמסגרת השהות בקהילה שמר הנאשם על הכללים, ביצע תפקידים משמעותיים, היה מטופל חיובי שהצליח לקדם את עצמו. הגורמים הטיפוליים העריכו שחל אצלו שינוי משמעותי למרות שסבל מבעיות בריאות. תואר שלאורך תקופה של כ-20 חודשים דבק הנאשם בטיפול ושינה את דפוסיו ופיתוח מודעות לדפוסיו ההתמכרותיים. באותו שלב שקל שירות המבחן להמליץ על הנאשם ענישה שיקומית של צו מבחן ושל"צ, אך בשל בעיות בריאות לא ניתן היה להתקדם. בקשת דחיה נוספת התקבלה ביום 25.3.21 וביום 7.6.21 ניתן תסקיר סופי לאחר שהנאשם עבר טיפולים רפואיים לבעיות הבריאות הומלץ על צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכם ימשיך בקשר טיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות והמלץ על צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

דין

19. אין ספק שעבירות הסמים חמורות ומחייבות קביעת מתחם ענישה הולם. במקרה זה מתחם הענישה נע בין 4-6 שנות מאסר בהתאם לפסיקה שהובאה על ידי המדינה. ואולם במקרה זה מתקיים האמור בסעיף 40ד לחוק העונשין:

40ד. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

20. הנאשם, שהיה מכור לסמים (ובא ממשפחה עם רקע בעייתי בסמים) וביצע את העבירות על רקע זה, הצליח לעמוד במהלך שיקומי ארוך ואינטנסיבי שמתועד היטב בתסקירים הרבים שנעשו ואשר תואר לעיל. ההמלצות של שירות המבחן מבוססות בעמידה של הנאשם בכל שלבי התכנית בה נטל חלק עד כה. כעת נאשם בדרך לחזרה למעגל חיים נורמטיבי. המקרה הנוכחי מהווה לדעתי אחד מהמקרים החריגים בהם מוצדק, לאור פוטנציאל גבוה לשיקום, להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה (ראו ע"פ 7555/14 לעיל). לצד האינטרס הציבורי בענישת עבריינים קיים גם אינטרס ציבורי מקביל בשיקומם. דא עקא, כי לא תמיד ניתן לשלב בין האינטרסים בו-זמנית ובמקרה זה שליחת הנאשם למאסר, גם לתקופה קצרה יותר בהתחשב בשיקומו, תחשוף אותו ללחצים וסיטואציות שעלולים לדרדר אותו חזרה לעולם הסמים ועבירות הסמים למרות הדרך שעבר. המלצת שירות המבחן להטיל תקופת מבחן תשמור על האינטרס הציבורי בהיבט הענישתי כאשר במקרה שהנאשם לא יתמיד בשיקום ניתן יהיה לחזור לפסוק לחובתו עונש הולם. ואולם בשלב זה יש לדעתי להעדיף - הן משיקולים אישיים של הנאשם והן משיקולים כלליים של טובת הציבור - להמשיך ללכת בדרך של שיקום.

21. אשר על כן, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

22. מאסר בפועל ל - 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

23. צו מבחן למשך 18 חודשים בהתאם להוראת שירות המבחן.

24. מאסר על תנאי של 12 חודשים משך 3 שנים אשר יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות סמים מסוג פשע.

25. בנסיבות המקרה לא מצאתי מקום להטיל קנס או לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם.

הוסבר לנאשם שאם לא יקפיד על תנאי המבחן הוא יהיה חשוף לביטול הצו והטלת עונש.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' אדר א' תשפ"ב, 06 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.